

ДИСКУСІЙНА КАРУСЕЛЬ «ВИКЛАДАЧ: ХТО ВІН?»

«...Хочеш усвідомити для чого ти служиш? Тоді порівняй свою службу з погляду суспільних цінностей, із професійною службою інших. І ти відчуєш, яке важливе і неповторне твоє життя для суспільства...»

Ш.О.Амонашвілі

Тренер озвучує певну точку зору, а учасники пояснюють чи погоджуються вони з почутим і чому; відповіді аргументуються або спростовуються, висловлюється своє сприйняття даної інформації. Отже, педагог: хто він?

Викладач – завжди
лікар... Викладач –
художник... Викладач
– актор... Викладач –
скульптор...

Викладач – великий
психолог... Викладач –
талановитий режисер...
Викладач – щодня суддя...
Викладач – ілюзіоніст...

Викладач – творець...

Викладач – поет і
письменник... Викладач -
інженер...

Викладач - менеджер...

Викладач – іноді буває
клоуном... Викладач – мудрий
філософ... Викладач –
бухгалтер і економіст...
Викладач – священник...

Викладач, на жаль, буває
дресирувальником... Викладач – кат...

Викладач - будівельник...

Викладач –
військовослужбовець...

Викладач – садівник...

Обговоривши дані судження, тренер зачитує уривок із праці Ш. Амонашвілі

«...Раніше я порівнював свою професію з професією лікаря. Чи має право лікар помилитися, коли оглядає свого пацієнта і ставить діагноз? Ну звичайно, не має такого права, це зрозуміло! Потім я порівнював професію педагога з професією актора. Певна річ, педагог повинен володіти перевтілюванням, умінням входити в роль. Спробував я порівняти свою професію з професіями архітектора, будівельника, геолога, астронома. Уявляв, що я так само проекту та будую дитячу душу, як проектує та зводять будинки архітектори і будівельники. Але незабаром я відмовився від таких думок, оскільки люди цих професій мають справу з неживою дійсністю, яка без опору підкорюється їхній багатій уяві і практичній творчості. Мені ж доводиться спілкуватися з маленькою людиною, яка сама виношує у собі власні плани, мрії і прагне їх здійснити, самоутвердитися. Ні, вчитель не архітектор, інженер і будівельник дитячої душі, бо ця душа не являє собою набору будівельних матеріалів. Вона насправді є живою душею, пристрасною, життєдайною і творчою силою. Її потрібно не будувати, а збагачувати, розвивати, наповнювати ідеалами, переконаннями, прищеплювати їй любов до людей, природи, життя. Отак кожне порівняння моєї професії з професіями залишало мені якесь правило і пам'ятку. Потім я згрупував їх і отримав пам'ятку такого змісту:

- Будь обережний!
- Не помилися!
- Не зашкодь!
- Будь надією для учня!
- Даруй себе дітям!
- Знай, чого прагнеш!
- Постійно шукай у дитині багатство її душі!
- Будь терплячим в очікуванні дива і будь готовий до зустрічі з ним у дитині!»